

Sygn. akt I C 865/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Wojtunik

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2019 roku w Jaśle

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko J. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 865/18 upr.

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Jaśle z 16.04.2019 r.

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego J. T. kwoty 1.727,74 złotych, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z W..pl spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Pozwany nie zwrócił pobranych środków pieniężnych, a pożyczkodawca w dniu 1 grudnia 2017 r. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, w ramach której fundusz nabył opisaną wierzytelność. Na dochodzoną kwotę składają się 1.200 złotych tytułem kapitału, 359,04 złotych tytułem kosztów oraz 109,55 złotych i 59,15 złotych tytułem odsetek.

Pozwany J. T. nie zajął stanowiska ustnie ani na piśmie, nie stawił się na rozprawie i nie wniósł o jej przeprowadzenie pod jego nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 01.12.2017 roku pomiędzy W..pl spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a powodem (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności. Jak wynika z ust. 1 tej umowy, jej przedmiotem miały być niesporne i wymagalne wierzytelności, określone w wykazie wierzytelności stanowiącym załączniki nr 1 i 2 do umowy. Wierzytelność wobec pozwanego J. T. została wymieniona pod poz. 2737 załącznika nr 2 do umowy przelewu (dowód: wyciąg z umowy przelewu z 01.12.2017 r. – k. 19 - 27, wyciąg z załącznika nr 2 do umowy przelewu – k. 31 - 33).

W dniu 01.12.2017 r. J. M., Kierownik Zespołu (...) Korespondencji W..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sporządziła zawiadomienie o zmianie wierzyciela skierowane do pozwanego. Z kolei w dniu 14.12.2017 r. wezwanie do zapłaty kwoty 1.672,96 złotych (dowód: zawiadomienie o przelewie – k. 46, wezwanie do zapłaty – k. 47).

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na wskazanych wyżej dokumentach prywatnych, których autentyczność nie budziła wątpliwości. Kwestia ta nie była przedmiotem zarzutów strony pozwanej, która nie zajęła stanowiska w sprawie. Także z urzędu Sąd nie dostrzega jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby podważyć pochodzenie tych dokumentów od wymienionych w nich osób. Sąd nie oparł się jednak na złożonych wraz z pozwem, niepodpisanych wydrukach dotyczących umowy pożyczki.

Z dokumentów tych nie wynika, aby pozwany był klientem pierwotnego wierzyciela, tj. dokonał czynności związanych z rejestracją na portalu klienta

i weryfikacją swojej osoby, a następnie złożył wniosek o pożyczkę, która została mu udzielona. Sam fakt, że w wydruku posłużono się danymi personalnymi pozwanego nie dowodzi, że to faktycznie pozwany utworzył konto klienta w serwisie wonga.pl. (...) odmówił mocy dowodowej wydrukowi

w postaci „Potwierdzenia Wypłaty dla P. Krótkoterminowej” (k.70), będącym w istocie wydrukiem wygenerowanym z nieznanego źródła, nie opatrzonym ani podpisem, ani poświadczeniem osoby upoważnionej, nie zawiera też żadnych innych cech pozwalających uznać go za miarodajny „inny środek dowodowy” w rozumieniu art. 309 k.p.c. Należy też zauważyć, że wraz

z przedmiotowym wydrukiem powód nie przedłożył bankowego potwierdzenia wypłaty środków na rzecz pozwanego, a wskazanego w tym wydruku nr rachunku bankowego nie sposób powiązać z rachunkiem bankowym pozwanego.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo, jako niezasadne, podlegało oddaleniu w całości.

Treść art. 339 § 2 k.p.c. upoważnia Sąd do przyjęcia za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie Sąd powziął wątpliwości dotyczące związania się przez pozwanego umową pożyczki z pierwotnym wierzycielem, oraz kwestii objęcia ewentualnej wierzytelności wobec pozwanego późniejszą umową przelewu.

Z treści pozwu wynika, że pozwany zawarł umowę z podmiotem udzielającym pożyczek za pośrednictwem sieci Internet. Pozew nie wskazuje jednak w jaki sposób miało dojść do zweryfikowania danych pożyczkodawcy oraz do samego zawarcia umowy. Dla uzasadnienia swoich twierdzeń powód załączył wydruki: ramowej umowy pożyczki, Potwierdzenia Wypłaty dla P. Krótkoterminowej, formularz informacyjny dotyczący pożyczki konsumenckiej, wydruki wiadomości sms. Jednocześnie w materiale dowodowym sprawy brak jakichkolwiek dokumentów, które potwierdzałyby, że pozwany dokonał akceptacji treści zawartych w tych wydrukach, czy to w formie pisemnej, czy innej. Treść wydruków wywołuje zatem wątpliwości Sądu, co do tego, czy pozwany złożył jakiegokolwiek oświadczenie woli mogące być podstawą zobowiązania. Należało zatem przeprowadzić postępowanie dowodowe, które nie usunęło jednak wątpliwości Sądu w tym przedmiocie.

Jakkolwiek nie budzi wątpliwości dopuszczalność posłużenia się

w procesie dowodem w postaci wydruku komputerowego (art. 243¹ k.p.c.), Sąd uznał dokumenty w tej postaci za niewystarczające do przyjęcia, że pozwany zawarł umowę z pierwotnym wierzycielem, zgodnie z twierdzeniami powoda.

W tym zakresie wskazanym dokumentom należało odmówić wiarygodności.

Zgodnie z art. 720 § 2 k.c. umowa pożyczki, której wartość przenosi 500 zł, powinna być stwierdzona pismem. Wymogu stwierdzenia pismem nie spełniają oświadczenia, z których żadne nie zawiera podpisu. Niezachowanie wymaganej przez art. 720 § 2 k.c. formy zawarcia umowy pożyczki ma ten skutek, że sama ta czynność prawna jest ważna, a

ustawodawca nakazuje stosować tylko ograniczenia dowodowe określone w art. 74 § 1 k.c. Niewykłuczone było więc udowodnienie przez powoda faktu zawarcia pożyczki przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem, jednakże w tym zakresie nie sprostął on regułom ciężaru dowodu określonym w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że złożone wraz z pozwem wydruki pochodzą wyłącznie od pożyczkodawcy, mimo że z ich treści miałyby wynikać, że także pozwany jest ich wystawcą. Zwraca przy tym uwagę brak podpisu strony pozwanej na umowie ramowej pożyczki, oraz brak daty na tej umowie, pomimo pozostawienia pod umową pustych pól „za pożyczkobiorcę”, „podpis”, „data”, co sugeruje że miały one zostać wypełnione. Wprawdzie jej treść wskazuje na ogólne warunki umowy, jednakże w braku oświadczeń stron zamieszczonych pod tekstem umowy może ona być jedynie jej projektem i nie wywołuje skutków prawnych.

Żaden ze złożonych przez powoda dowodów nie potwierdza, że pozwany dokonał rejestracji na stronie internetowej pożyczkodawcy i złożył wniosek na interaktywnym formularzu, co skutkowało przyjęciem akceptacji przez pozwanego warunków wynikających z treści złożonej ramowej umowy pożyczki.

Powód nie dołączył do pozwu potwierdzenia doręczenia pozwanemu umowy na trwałym nośniku. Brak także jakiegokolwiek dowodu przekazania do dyspozycji pozwanego kwoty pożyczki. Dowodu takiego nie może stanowić „potwierdzenie wypłaty dla pożyczki krótkoterminowej” (k. 70), będące wydrukiem pochodzącym od pożyczkodawcy, niespełniającym wymogów określonych w art. 7 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe.

Ostatecznie stwierdzić należy, że choć powód wykazał, że pożyczkodawca dysponował danymi osobowymi pozwanego, sama ta okoliczność nie pozwala na ustalenie, że pozwany złożył jakiegokolwiek oświadczenie woli, na skutek którego zawarł umowę pożyczki.

Nie budzi wątpliwości, że zawieranie umów za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość jest dozwolone w obrocie prawnym. Nie jest ono wyłączone przez art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim i art. 10 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki. Jednakże strona będąca profesjonalistą, obowiązany do podwyższonej staranności w obrocie prawnym, powinna być świadoma ograniczeń dowodowych wiążących się z taką formą zawarcia umowy i uzyskać, a następnie przedstawić dowody złożenia oświadczenia woli przez pożyczkobiorcę. Powód, który powołuje się na nabycie wierzytelności w wyniku cesji powinien bowiem wykazać wszelkie okoliczności, które obciążałyby pierwotnego wierzyciela, gdyby to on wytaczał powództwo.

Mając powyższe na uwadze, powództwo należało oddalić w całości.